

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului ...

DECIZIA NR. 38 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ... a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., prin adresa nr. .../...2009, înregistrată la D.G.F.P. a județului ... sub nr. .../...2009 asupra contestației formulate de **dna. X din ...** împotriva Deciziei de impunere nr. .../...2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., cu privire la suma de **... lei** reprezentând:

- ... lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- ... lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ... lei – majorări de întârziere aferente accizelor;
- ... lei – penalități de întârziere aferente accizelor;
- ... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- ... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Referitor la depunerea în termen a contestației, Decizia de impunere nr. .../...2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent, a fost comunicată cu recomandata nr. ..., primită de petentă în data de **...2009**, potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul contestației.

Contestația a fost depusă la D.J.A.O.V. ..., fiind înregistrată sub nr. ... / **...2009** .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 206, 207 și art. 209 alin. (1) lit. a) din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ..., prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației depusă de dna. X din

I. Prin contestația formulată, dna. X din ... invocă în susținerea cauzei următoarele argumente :

Petenta contestă faptul că ar avea de plată o anumită sumă de bani, reprezentând taxe și accize vamale neachitate pentru o mașină marca ..., înmatriculată acum 9 ani.

Petenta susține că, la data intrării în țară a autovehiculului marca ..., a plătit de bună credință toate sumele cerute de Direcția Vămiror (altfel nu și-ar fi putut înmatricula mașina).

Petenta susține că în anul următor înmatriculării, a mai primit o somație de plată la care a făcut contestație, la care nu i s-a răspuns niciodată.

De la data înmatriculării autovehiculului și până azi au trecut 9 ani, fapt care duce la prescrierea oricăror debite.

Petenta consideră, având în vedere că atâția ani nu s-a făcut absolut nimic pentru clarificarea situației, că Ministerul finanțelor prin Direcția Vămiror a luat de bună contestația.

II. Prin Decizia de impunere nr. .../...2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent emisă de D.J.A.O.V. ..., organele vamale și-au motivat verificarea astfel :

În temeiul art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat, s-au calculat pentru perioada 16.12.2004 – 31.12.2008, accesorii în sumă de ... lei

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avându-se în vedere motivațiile contestatoarei, constatările organelor de control, precum și actele normative invocate, în raport cu perioada supusă verificării, se rețin următoarele :

Dna. X, are domiciliul în ..., str. ..., bl. ..., ap....., posesoarea cărții de identitate seria ... nr. ...

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ..., prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă, în mod corect și legal, dna. X din ... datorează accesorii aferente obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal.

În fapt, contestatoarea X, a solicitat la Biroul Vamal ..., vămuirea unui autoturism marca ..., an fabricație ..., ocazie cu care a fost întocmită chitanța nr. .../...2008, beneficiind de un regim tarifar preferențial în baza certificatului de origine EUR 1, prezentat în vamă.

În urma constatărilor efectuate de către echipa de control a D.G.V. București, cu referire la aplicarea dispozițiilor art. 133 din Regulamentul vamal (în vigoare la acea dată), aceasta a dispus refacerea unor declarații vamale, ținând seama de faptul că "pentru autoturismele care se înscriu în registrele birourilor vamale de frontieră la momentul intrării în țară, tariful vamal aplicabil

este cel valabil la acea dată, indiferent dacă vămuirea se efectuează peste 1 săptămână sau, din varii motive legale, peste 2 ani”.

În speță, au fost calculate incorect taxele vamale, aplicând-se tariful valabil la data vămuirii bunului prezentat la Biroul Vamal ..., respectiv 08.01.2002, în loc să se aplice tariful vamal aplicabil la data introducerii în țară a bunului, respectiv 17.12.2001, potrivit declarației vamale de tranzit.

În drept, potrivit prevederilor art. 78 din REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, la art. 78, art. 201, pct. 2 care preved:

„ART. 78 1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

ART. 201 2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”,

coroborate cu prevederile Legii nr. 86 / 2006 privind Codul vamal al României, art. 100, care arată :

“ART. 100 (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea

vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.”,

operațiunile au fost supuse unui control ulterior, constatându-se că, au fost calculate taxe vamale la nivelul celor prevăzute pentru anul 2002, respectiv 0%, în loc să fie calculate la nivelul de 6%, procent aplicat pentru anul 2001, aferent mărfurilor pentru care se prezenta certificatul EUR1. De aici și diferența de calcul pentru accize și TVA.

Față de această constatare, organele vamale au procedat la recuperarea diferenței de datorie vamală, finalizată cu actul constatator nr. .../...2002 prin care s-au recalculat drepturile vamale la import, stabilindu-se suma ce mai trebuie de achitat: ... lei.

Referitor la susținerea petentei că împotriva actului constatator nr. .../...2002, a formulat contestație, la care nu i s-a răspuns niciodată, menționăm faptul că prin Decizia nr. .../...2003 emisă de către D.G.F.P. ..., contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, în speță fiind aplicabile prevederile art. 215 alin.(1) din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“ART. 215 (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”

În contestarea accesoriilor stabilite prin Decizia nr. .../...2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent, nu se poate invoca netemeinicia sau nelegalitatea stabilirii acestora atâta vreme cât actul care stabilește creanța fiscală principală este valabil, potrivit principiului de drept accesorium sequitur principalae.

Dreptul comun în materia calculului majorărilor de întârziere este reprezentat de ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, Republicată, art. 119 care prevede:

“ART.119 Dispozitii generale privind majorari de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Potrivit Legii nr. 86 / 2006 privind Codul vamal al României, la art., art. 223, se arată :

ART. 223 (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Având în vedere că datoria vamală s-a născut la data punerii în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar scadența drepturilor vamale stabilite în sarcina sa intervine la data nașterii datoriei vamale, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data punerii în liberă circulație a mărfurilor și până la data achitării drepturilor vamale care le generează.

Contestatorul nu a contestat modul de calcul, ci a arătat doar că a achitat toate drepturile vamale aferente autoturismului importat, la data introducerii acestuia în țară, această afirmație nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât față de cele de mai sus, Dna. X a achitat drepturile vamale stabilite prin chitanța nr. .../...2002, acestea fiind doar o parte din cele datorate, raportat la autoturismul importat și față de data realizării importului, susținerile contestatoarei fiind nefondate, deoarece autoritatea vamală poate modifica, potrivit legii, declarația vamală, într-un termen de 5 ani, potrivit dispozițiilor art. 78 din Regulamentul nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

De asemenea, cu privire la aceste sume stabilite ca datorate, **DNA. X** nu arată motivele de drept pe care își întemeiază contestația.

În drept, ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 206 alin.(1) lit.c-d) precizează următoarele:

„ ART. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

... c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

În legătură cu explicitarea acestui articol, prin **ORDINUL AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ nr. 519 din 27/09/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că :

„2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere cele de mai sus, faptul că **DNA. X** nu invocă prevederile legale în speță, nu aduce argumente referitoare la baza de calcul a majorărilor de întârziere, cota de majorări de întârziere aplicată, însumarea produselor dintre baza de calcul a majorărilor de întârziere, numărul de zile de întârziere și cota de majorări de întârziere aplicată, și ținând cont de faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, organele de soluționare nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele prin care aceasta înțelege să combată măsurile controlului.

De asemenea cu privire la excepția prescripției extinctive, arătăm că este nefondată, pentru faptul că a fost întrerupt cursul prescripției, fiind efectuate acte de executare silită împotriva debitoarei, astfel, cu adresa .../...2009, DRAOV ... ne comunică faptul că a fost emisă somația nr. .../.../...2008, act de procedură fiscală comunicat debitorului în conformitate cu prevederile art. 44 alin. 4 lit. d) din OGR nr. 92/2003 republicată cu privire la Codul de procedură fiscală, la data de 09.02.2005, cu menționarea faptului că prescripția este întreruptă, în temeiul dispozițiilor art. 16 - 17 din Decretul nr. 167/1958 cu aplicarea dispozițiilor art. 145 alin. 1 din OGR nr. 92/2003.

„Art.142 Reguli privind executarea silită

(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.

Art.145 Somația

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.”

Pe cale de consecință, față de cele arătate mai sus, și ținând cont de faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept « *accessorim sequitur principale* » **contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de ... lei** reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Față de cele arătate și în temeiul ORDINULUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ nr. 519 din 27/09/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 214, art.215 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, Republicată, se

DECIDE :

Art. 1 – Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de dna. X din ... împotriva Deciziei de impunere nr. .../...2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., cu privire la suma de **... lei** reprezentând:

... lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;

... lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;

... lei – majorări de întârziere aferente accizelor;

... lei – penalități de întârziere aferente accizelor;

... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

Art. 2 – Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la comunicarea prezentei, conform prevederilor legale în vigoare .

Director Executiv